

Kaj prerokuje učenjak Belin o daljnovidenju leta 1950:

Ne slik, živo naravo bomo gledali na daljavo

Vsako leto prinese, lahko bi rekli, zvrhan koš novih odkritij in izumov, posebno še, če smatramo vsako izpopolnitev prejšnjih dognanj že tudi za nov izum. Vsi stroji ali pa n. pr. še bolj popolni električni aparati, kakršne poznamo danes, so prav za prav plod dolgotrajnega ali pa vsaj kratkotrajnega razvoja tehnike, ki je leto za leto prinašala novih ugotovitev, novih izumov. Aparati, s katerimi moremo že danes posnemati brezžično slike iz najoddaljenejših krajev sveta, pa so javnosti začudili še mnogo bolj, kakor jo je presenetil izum radia. Mož, ki je prišel na to misel, da se človeku mora posrečiti tudi brezžično prenašanje slik in ne samo zvoka, se piše Edouard Belin, po rodu Francoz. Njegovi aparati, ki sprejemajo in oddajajo slike, pa se po njem imenujejo belinografi. Po vseh večjih evropskih mestih imajo danes že te priprave, in ni še preteklo leto dni, ko smo jo dobili tudi v Belgradu, čeprav takšne stvari ne stanejo malo. Kdor pa ima denar, je lahko tudi najbolj sodoben, seveda le v toliko, kolikor se to tiče najmodernejših naprav.

V pariški okolici stoje velikanske tovarne, ob katerih brne noč in dan najmodernejši stroji. Pravijo, da to tovarna nima skoro nič kaj »opraviš« sedanjostjo, pač pa, da je to nekaj

„laboratorij bodočnosti“

Vodja teh obratov je izumitelj Edouard Belin sam. Že konec 19. stoletja se je ta mož začel baviti z mislijo, kako bi mogel človek gledati v drugače nevidno daljavo, ali kako bi ga mogel kdo drugi videti od daleč drugod. Pa tudi, če je morda Belin to misel ujel od koga drugega, vendar smemo mirno reči, da je bil med prvimi, ki so pripomogli k temu, da danes že potujejo brezžično najrazličnejše slike iz kraja v kraj. Časnikarji slove po svoji radovednosti, in tako se jim je seveda tudi posrečilo, da so tega slavnega izumitelja pripravili do tega, da jim je nekaj povedal o tem, kako se bodo mogli po njegovem mnenju ljudje njegovega izuma v prihodnosti posluževati. In jim je res tudi nekaj povedal, pa najbrže ne tako, kakor so pričakovali. Kar s prvim stavkom jih je zagovoril:

»O, pač, na daljavo bomo takrat tudi gledali, ampak ne tako, kakor gledamo danes. Kar smo dosedaj napravili, je sicer vse lepo in vse hvale vredno in tudi v znanosti pomeni velik napredek, toda

to še ni nobeno daljnovidenje«

Začuden ga je nekdo vprašal: »Kako je vendar to, saj ste Vi sami izumili to stvar, pa jo zdaj omalovažujete?« — »Da, da, čudno se sliši, pa vendar je res, da moram zdaj govoriti proti lastnemu »otroku«. Res je, da sem v načelu jaz izumil to gledanje v daljavo, kakršnega se poslužujemo danes, in tudi to povem, da sem se s to mislijo bavil že leta 1896. Še sosed pa sem se prepričal, da to daljnovidenje v načelu ni prav zastavljeno. Zato sem se raje vrnil na to, kako bi omogočil brzojavljanje slik. Danes Vam lahko povem, da sem ta prenos slik izpopolnil, kolikor se v tehniki sploh more

govoriti o kakšni popolnosti, in da je zdaj nastopil čas, ko se lahko že spet bavim z mislijo, kako bi v daljavo sam videl. Toda to pa zdaj čisto na drugi podlagi kot nekoč. Občudujem sicer vsak napredek, ki so ga dosegli v tem oziru tudi drugi učenjaki, vendar pa ponovno poudarjam, da zame to ni pravo daljnovidenje.

Kaj prav za prav hočem povedati, boste razumeli, če Vas spomnim samo na to, da n. pr. pri telefonskem razgovoru nikdar ne slišimo glasu tistega, s katerim govorimo, pač pa le prenos njegovega glasu s pomočjo elektromagneta v slušalki. Če danes aparati za prenašanje slik prenašajo s pomočjo elektrike te slike še tako natančno in popolno, bodo to vendar vedno

le slike v dveh razsežnostih

Te slike sicer moremo videti, vendar pa jih ne moremo dojemati kot prave, naravne slike pokrajin in ljudi, pa če so še tako krasne. Nikdar niso tako učinkovite, kakor pa bi bile, če bi jih gledali neposredno pred nami brez tehničnih pripomočkov, pa čeprav imamo še tako izpopolnjene aparate. Prav podobno je to, kakor pri filmu. Tudi zvenče filmsko platno je danes še vedno le nek prenos, neka potvorba, nikakor pa ne kak odtis resničnosti. Prave resnične slike bi videli pa tudi na filmskem platnu šele tedaj, ko bi jih iz narave mogli posneti v treh razsežnostih na platno.

Za daljnovidenje pa niti ne velja čisto isto, kakor za film, kajti ta pojav že sam na sebi ni nobena iluzija, za katero mora človek imeti vsaj nekaj fantazije, če hoče imeti kaj od nje, ampak čista resničnost, ki se na noben način ne more zadovoljiti s prikazi na platnu.

Poleg vsakega telefona tudi „dalnovid“

Nisem človek, ki bi vsako stvar gledal z nekim nezaupanjem ali še bolj črno kakor v resnici je, pač pa trdno upam, da bo tehnika vsaj do tedaj, ko se prelomi to stoletje, to se pravi, do leta 1950, toliko napredovala, da bo vsak človek imel lahko poleg svojega telefona tudi pripravo, s katero bo lahko gledal prizore, ki se bodo odigravali prav istočasno v najoddaljenejših pokrajinah sveta. Leta 1950 bo torej gotovo že prineslo, da človek ne bo videl v tem aparatu kakšnih pomanjkljivih prikazov, pač pa plastične slike, kakršne so naravne. Človek živi premalo časa. Če bi živel dlje, potem mi verjemite, da bi Vam najmanj že leta 1950 lahko pokazal takšen aparat, ki Vam bo kazal resnične prizore, takšne kot v resnici tudi so. Trdno sem prepričan, da bi do tega časa prav gotovo našel pravo pot, ki bi me peljala do takšnega uspeha. Ker pa imam toliko tudi drugega posla in ker zares ne vem, če bom leta 1950 še med živimi, Vam tudi ne morem povedati, kdo bo izumitelj takšne priprave, s pomočjo katere ljudje v bodoče ne bodo gledali v daljavo le slik, pač pa kos prave žive narave.

Za poslajšanje novega leta. Pri tem delu je eden tistih, ki tudi komaj čakajo novega leta.

Zakaj v Franciji več ne obglavljajo žensk

Pred kratkim je pariško sodišče obsodilo na smrt neko Josephine Mory, ker je kruto in hladno ubila svojo snaho. Toda skoraj popolnoma gotovo je, da bo zločinca pomiloščena, kajti že od leta 1887 ni bila v Franciji nobena ženska več obglavljena. Zakaj?

Malokdo zna na to odgovoriti. Nekateri mislijo, da je bilo obglavljanje ženske odpravljeno s postavo, drugi spet, da je pomiloščanje tako prišlo v navado, da sploh ne more biti več govora o tem, da ne bi vsaki na smrt obsojeni ženski podarili življenja. Resnica pa je, da se je pariški glavni rabelj uprl proti izvrševanju svoje krvave dolžnosti, ker so mu obsojenke prizadevale take sitnosti.

Proti usmrčevanju žensk se je upirala že slavna rabeljska rodbina Sanson, ki je začela vladati z žilotino ob francoski revoluciji konec 18. stoletja. Sedanji rabelj Anatole Deibler s svojo upornostjo samo ostaja izročilo svojih prednikov.

Kako se je upor začel

V dvajsetih letih — od leta 1803 do 1823 — je bilo v Franciji obglavljenih 2106 žensk. Toda že tedaj se je kazala velika razlika med številom usmrtenih v Parizu in po drugih mestih. V Parizu je bilo namreč od 431 na smrt obsojenih žensk, samo 6 obglavljenih, vse druge pa pomiloščene. Kajti Charles-Henry Sanson, ki je ob revoluciji obglavil kralja Ludovika XVI in ki je bil svojega obglavljenega vjen kot malokdo, je leta 1802 zahteval pri takratni francoski vladi, da se ženske nehajo obglavljati, »ker se ob vsaki taki usmrtni dogajajo strahoviti prizori: ljudstvo ogorčeno tuli nad zločinkami, jih skuša strgati rabeljem iz rok in jih samo kaznovati; obsojenke, zakrknjene stare čarovnice, preklinjajo, da je groza, se nad vse pohujšljivo obnašajo na poti na morišče, se zvijajo, prepevajo in grizejo okoli sebe kot stekle mačke« in tako dalje.

V Parizu je torej skoraj popolnoma prenehalo izvrševanje smrtnih obsodb, po drugih pokrajinah Francije pa so se znatno zmanjšale. Od leta 1826 do 1846 je bilo 1318 obsojenih na smrt, med njimi 507 žensk, katerih pa so usmrtili samo 243. Casopisje je začelo razširjati misel pomilostitve žensk po vsej Franciji, izšel je poseben zakon, ki je prepovedal usmrčevati noseče ženske. S tem pa so se začele dogajati po jecah odvratne zlorabe.

Tako je v letih 1846 do 1870 bilo usmrčenih samo še 45 žensk, drugih 121 pa so pomilostili. Naslednja leta, do leta 1887, ko se je Louis Deibler

bler (menda oče sedanjega rabelja), brezpogojno uprl, ker je neka obsojenka v svoji končni blazni divjosti njegovemu pomagaču odgriznila palec, je bilo le še nekaj svaričnih usmrtenih. Zločini so bili namreč tako gorostasni (n. pr. mati, ki je z iglami usmrtila svojih sedem otrok), da jih ni bilo mogoče pustiti brez najstrožje kazni. Pa še pri teh nekaj usmrtnih so se godile čudne reči: vsak rabelj ali njegov pomagač je kmalu po obglavljenju svoje žrtve še sam postal žrtev neke skrivnostne sile in zgubil življenje. Tako sta tudi praznovernost ali strah pred neznanimi silami rabelje pripravila do končnega popolnega upora pred nadaljnjim izvrševanjem svoje dolžnosti nad ženskami.

Kdo zbira stare vozne listke

Angleži nimajo samo smisla za šport, ampak tudi za marsikaj, kar nam, navadnim borecem za vsakdanji kruh, ne pride na misel. Skoraj vsak zbira nekaj, vsak je zbiralec pa bodisi slik, znakov, glasbil, bodisi kakšnih redkosti in posebnosti. V glavnem mestu Londonu so ljudje, ki se zanimajo predvsem za železnice. Treba je enemu takemu človeku reči, da pove številko kaknega vlaka, in že vam bo povedal točen vozni red tega vlaka, pa ne samo to, ampak naštel vam bo vse postaje, na katerih se vlak ustavi. Nekateri se zlasti zanimajo, kakor bolgarski kralj Boris, samo za lokomotive. So pa tudi med njimi zbiralci voznih listkov. Ti vozni listki, ki res nimajo za nas nobene vrednosti, potem ko smo se pripeljali v določeni kraj, ti vozni listki so za te zbiralec vrednost zase. Najdražja vozovnica je tista, ki so jo izdali za slavnostni sprejem ladje Titanic, ko je odpeljala iz Newyorka. Po katastrofi so ti vozni listki dobili neverjetno ceno. Vsi ti zbiralci imajo svojo borzo, kjer zamenjajo svoje redkosti. Te borze tudi notirajo vrednost posameznim primerkom.

Sloviti smuški skakalec Birger Ruud, ki se je pred kratkim poročil.

V 6 urah postal leta'ec

Letalski klub v Coutancesu v Franciji šteje med svojimi člani 18-letnega fantiča, ki je pred kratkim dobil dovoljenje za krmarjenje letal.

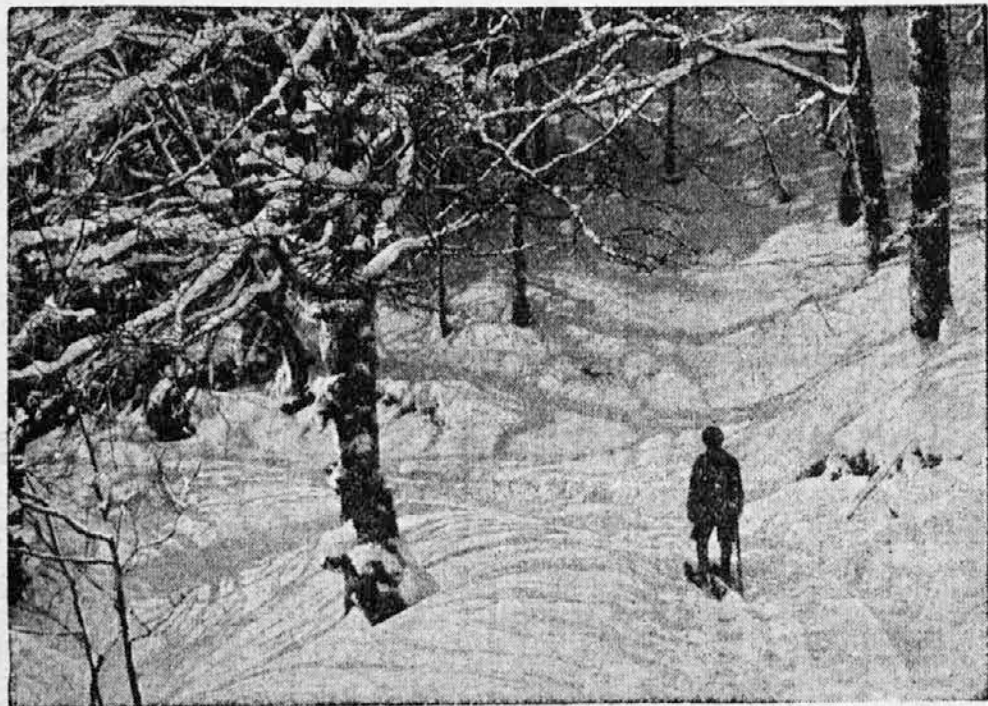
Ko ga je njegov oče zapisal v pilotsko šolo, je vsak nejevolno zmeževal z glavo, češ kaj naj tak otrok počne z letalom, ko še krmila ne bo mogel držati v rokah. Kmalu pa so začeli vsi letalski strokovnjaki občudovati mladeničevo točnost pristajanja, njegov čut za orientacijo in njegove tehnične sposobnosti. Že po šestih urah 55 minutah letanja z učiteljem, so ga pustili leteti samega. Polat se mu je izvrstno posrečil.

2.1 milijarde ljudi na svetu

Pred kratkim je francoski statistični urad izdal poročilo o številu ljudi na svetu. Število ljudi zavzame število 2116 milijonov prebivalcev. Četrtnina vsega človeštva, to je 516 milijonov pripada Veliki Britaniji. Na Kitajskem je 437 milj. Na tretjem mestu je Sovjetska Rusija z 171 milj., na četrtem Združene države z 144 milj. Francija ima s kolonijami 111 milj., Japonska pa 99 milj. Šele nato pride Nemčija z 68 milj. in Italija z 51 milj. ljudi. Azija je na prvem mestu in ima 1162 milj. prebivalstva, Evropa pa 526 milj. Severna in Južna Amerika imata 261 milj., Afrika 151 milj. Na zadnjem mestu je Avstralija, ki ima vsega skupaj 11 milj.

»Po čemu sklepa, gospodična, da imate talent za film?«

»Zadnjo nedeljo sem se že četrte ločila.«

Na smučeh v — novo leto.

Ogromne zasluge francoskega jezuita

Najvarnejša četrt v ruščem se Sangaju je danes francoska četrt, v katero se skuša zateči vse, kar hrepeni po življenju. Za toliko varnost pa se mora vseh 250.000 pribežnikov zahvaliti francoskemu jezuitu Jacquinotu (Zakinoju), ki že deset let neumorno deluje na Kitajskem, kjer je dosegel tak ugled in spoštovanje, da se še Japonci ozirajo na njegovo besedo.

Ko se je začelo obleganje Sangaja, je osnoval komisijo, sestavljeno iz treh Francozov, dveh Angležev, enega Norvežana in Američana in z njimi začel oskrbljati razdelitev živil za begunce, pripravo 4 bolnišnic za ranjence, delanje reda itd.

Kino na Japonskem

Baron Taheru Jamakava je zračunal, da je bilo konec 1936 na Japonskem 627 kino-dvoran, med katerimi je bilo 84% prirejenih za zvočni film. 83,4 odstotkov vseh filmov na Japonskem je bilo domačega izvora. Število gledalcev je bilo 226.060.000. Če računamo, da je vseh Japoncev nekaj nad 70 milijonov, potem je udeležba pri predstavah zelo velika. Poleg tega je bilo po šolah 46.000 zabavnih filmskih predstav. Danes je na Japonskem 3261 ljudskih in 714 višjih šol, ki predvajajo zvočne filme ministrstva za vzgojo. Iz teh števil sledi, da je Japonska zelo napredna v tem oziru. O moralni kvaliteti japonskih filmov Jamakava ne daje nobene izjave.

Skot John Smith je težko zbolel. Ker se je bolezen vedno bolj stopnjevala, je poklical zdravnika. Ta ga je preiskal in mu rekel:

»Tako morate v sanatorij. Zdravljenje bo trajalo dalj časa, toda ozdravili boste.«

»Koliko stane sanatorij?«

»Tri funte dnevno.«

»To je preveč,« odvrne bolnik. »Krematorij v Edinburgu mi je postavil mnogo ugodnejšo ponudbo.«

„Stalin, naše Sonce“

Zadnje čase je rusko časopisje in književništvo imelo tekmovalno v tem, kdo si bo izmislil najboljši in najvrednejši priimek za ruskega diktatorja. Sklenjeno je bilo, da ga bodo imenovali »Naše Sonce«. Toda naj ga povečičujejo kakor hočejo, tudi Stalin ima svoje oblake, ki bodo zatemnili njegovo »Sonce« in kljub ogromni večini, s katero je bil izvoljen, ne more mirno in odkrito trditi, da mu je vsa ta večina res tako naklonjena.

V zadnjih štirih letih so ga namreč že vsaj dvakrat skušali ubiti razni zarotniki iz njegove najtesnejše okolice. Leta 1933 so začeli streljati na njegov avto člani GPU, ki je bila njegova desna roka; leta 1935 so imeli vodje njegove telesne straže napravljen točen načrt za »Sončni mrk«, pa se »Sonce« ob določenem času ni pokazalo na odrejenem mestu.

Na Bavarskem je navada, da s streli pozdravljajo prihod novega leta. (Na levi slikoviti Berchtesgaden).

Radio

Programi Radio Ljubljana

Petek, 31. decembra: 12 Vsakemu neka (plošče) — 12.45 Vreme, poročila — 13 Čas, spored, obvestila — 13.30 In nekaj za vse (plošče) — 14.15 Vreme, borza — 18 Zvonjenje — 18.35 Radijski šramel — 18.35 Preno iz franc. cerkve: Zahvalna pesem — 18.35 Radijski šramel — 19 Čas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Plošče — 20 Valo Bratina: Mili gost, vesela igrica (igrajo člani Nar. gled. v Ljublj.) — 20.45 Knežki trio, vmesne speve poje gđa. Stefka Korencanova s spremljevalci. Knežki trio — 21.30 Silvestrovanje ljubljanske radijske postaje v uniojski dvorani. Pisana vrsta veselih glasbenih, pevskih, šaljev in plesnih točk. Sodelujejo: Radijski orkester, Bojan Adamič s svojimi solisti, člana zagrebske opere gg. J. Gostič in M. Rus, solistka gđa. Sonja Ivančič, člana ljublj. Nar. gled. gđa. Vali Smerkoljeva in g. R. Frelih, Jožek in Ježek, kvartet sester Stritarjevih, Akademski pevski kvintet, Maleškov trio, klown Zane in člani rad. igr. druž. Vodstvo inž. Ivan Pengov — Konec ob 1.

Sobota, 1. januarja: 8.40 Verski govor (škof g. dr. Gregorij Rožman) — 9 Čas, spored — 9.05 Kvartet pozvaja — 9.30 Čajkovski: Trile, suita (plošče) — 10 Preno cerkvene glasbe iz stolnice — 11 Otroška ura: Porcelana, Igrica po Andersenu. Izvaja skupina gg. Vide Juvanove, članice Nar. gled. v Lj. — 11.30 Koncert. Sodelujeta ga. Panika Brandlova in Radijski orkester — 12 Čas, spored, obvestila — 13.30 Brez odmorov, brez besed — tak bo zdajle vojni red (plošče) — 16 Nastop litjskih fantov, nato koncert godbe «Sloga» — 17.40 Harmonikarji (plošče) — 18 Adamičevi fantje igrajo plesno glasbo — 19 Čas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Radioprogram — 20 Znanja politika (g. urednik dr. Alojzij Kuhar) — 20.30 Prvi večer muz. komedijantov — 22 Čas, vreme, poročila, spored — 22.15 Lahka glasba (Rad. orkester).

Drugi programi

Petek, 31. decembra: Belgrad: 20 Pester program — Zagreb: 19 Opera, 22 Silvestrovo — Budimpešta: 19 Orkestralni koncert, 20.20 Litvestrovanje, 21.40 Madžarske narodne pesmi, 22 Zabavni program akademikov, 23 Zabavni prizori, 23.50 Zvonjenje, 0.03 Petje, 0.18 Ciganska glasba — Trst-Milan: 17.15 Plesna glasba, 21 Venezijska glasbena komedija «Oskrbnice Saint-Oy-ra» — Rim-Bari: 16 Preno vokalnega koncerta iz krajeve akademije, 21 Butijeva igra «Konec ideala», 21.30 Orkestralni koncert, 23.15 Plesna glasba — Praga: 20.10 Orkestralni koncert, 20.30 Jazz, 20.35 Narodne pesmi, 20.50 Orkestralni koncert, 21.05 Češka rapodija, 21.45 Orkestralni koncert, 22 Plošče, 22.15 Operetna glasba, 22.15 Plošče, 22.55 Ciganska glasba, 23.25 Operetna glasba, 24 Trobenta, 24.01 Zdravica, 24.08 Plesna glasba — Varšava: 20 Zabavni koncert, 21 Silvestrovanje iz Lublina — Sofija: 20 Trio, 20.45 Vokalni koncert, 21.15 Beethovenova V. simfonija, 22.05 Operetna glasba, 22.30 Lahka in plesna glasba, 23.45 Preno iz častniškega doma (do 5) — Berlin: 15 Goebbelsov govor, 19.25 Zabavni koncert, 20 V novo leto (veliki in mali orkester, pihala) — Königsberg: 19 Dogodivščine Silvestrova večera (fantastična igra), 20 Zabavna glasba in petje, 21 Silvestrov punč (orkester), 23 Vstopamo (glasba), 1 Plesna glasba (do 3) — Hamburg: 19 Goebbels govori, 19.20 Narodna glasba in pihala, 20 Velika Silvestrova oddaja, 22 Pesni, ples in koračnice, 23.57 Zvonjenje, 0.05 Plesna glasba — Bratislava: 19 Bariton, šramel in otroški zbor, 23.30 Konec leta (glasba s petjem do 2) — Lipsko: 20 Družnanska filharmonija in radijski orkester, 20.20 Plesna glasba (do 3) — Köln: 20 Silvestrovanje (zabavna in plesna glasba do 2) — Frankfurt: 20 Vesela vožnja iz starega v novo leto (veliki in mali orkester ter pevci) — Stuttgart: 20 Veliki in mali orkester ter zbor in solisti — Monakovo: 19.15 Schmalstichova opereta «Ce se carica smehljala», 22 Trije plesni orkestri — Beromünster: 20 Orkestralni koncert, 21.09 Plošče, 23 Ženski zbor, 23.25 Plošče, 24 Zvonjenje, 0.25 Plošče — Sottens: 20.20 Glasba preteklega leta, 21 Orkestralni koncert, 21.45 Plesna glasba, 22.30 Igra «Krajevstvo igrači», 23 Orkester, 24 Zvonjenje, 0.05 Glasba s petjem (do 1.10) — Bukarešta: 20.15 Transilvanske narodne pesmi, 20.45 Vesel dialog, 21.45 Orkestralni koncert, 22.15 Plesna glasba — Strasbour: 21.30 Lirčna pravljica «Janeček in Marjetica», 22.30 Preno iz Pariza (konec leta), nato plesna glasba — Pariz P. T. T.: 20.30 Silvestrovanje (orkester in jazz) — Oslo: 22.45 Norveške narodne pesmi, 23 Bogoslužje, 24 Zvonjenje — Lisabona: 20.45 Solistična glasba, 22.40 Orkestralni koncert, 23.10 Nove plošče, 24 Novo leto (prizori), 24.45 Budnice (do 2) — Luksemburg: 20.15 Pesmi in plesna glasba, 21 Tango, valček in fokstrot, 21.15 Kvintet, 21.30 Glasbeni pregled leta 1937, 0.05 Plesna glasba (do 1).

Sobota, 1. januarja: Belgrad: 20 Orkestralni koncert, 21 Narodne pesmi, 22.15 Saksofon, 22.45 Plesna glasba — Zagreb: 20 Narodne božične pesmi, 20.30 Bariton, vokalni kvartet in orkester, 22.20 Plesna glasba — Budimpešta: 19.40 Igra, 21.35 Orkestralni koncert, 23 Ciganska glasba — Trst-Milan: 21.00 Reficejeva opera «Margareta od Clotone» — Rim-Bari: 21 Sinfonič. koncert — Praga: 20.05 Filharmonični koncert, 22.30 Jazz — Varšava: 19.45 Ljudski koncert, 24 Plesna glasba — Sofija: 20 Klavir, 20.35 Valčki, 20.45 Violončelo, 21.15 Vokalni koncert, 22.05 Sinfonične skladbe, 22.40 Lahka in plesna glasba, 23.10 Komorni orkester — Berlin: 20 Zellova opereta «Gasparone» — Königsberg: 20 Orkestralni in vokalni koncert — Hamburg: 20 Mestna godba iz Bremena — Bratislava: 19.10 Pihala — Lipsko: 19.10 Novoletni koncert (lipska mestna godba, orgle in violončelo) — Köln: 19.10 Johann Straussov večer — Frankfurt: 19.20 Veliki koncert za zimsko pomoč — Stuttgart: 19 Wagnerjev večer — Monakovo: 19.30 Večer lepih melodij — Beromünster: 19.19 Lahka glasba, 20 Stara komorna glasba, 20.35 Orkestralni koncert, 22.20 Plesna glasba — Strasbour: 21.30 Preno simfoničnega koncerta iz Nizze — Bukarešta: 20.35 Opera.

69:-

Za večerno družbo Vam izobno služijo ti elegantni in lepi diftni čevlji. Diftni je material, ki popolnoma nadomešča seml in antilop, poleg tega je zelo trajen. Poskusite en par.

79:-

Zelo elegantni čevlji za ples. Zaponka preko rista in lepa črna-bela kombinacija dajeja Vašim nogam posebno eleganco. V njih boste imeli dvojno zadovoljstvo pri plesu.

79:-

Beli elegantni atlas čevlji za ples. Vsaka dama mora imeti k svojim toaleti čevljičke v isti barvi kot je njena toaleta. S specialno barvo barvamo te čevljičke v rdeče, roza, zeleno, modro, rumeno itd.

129:-

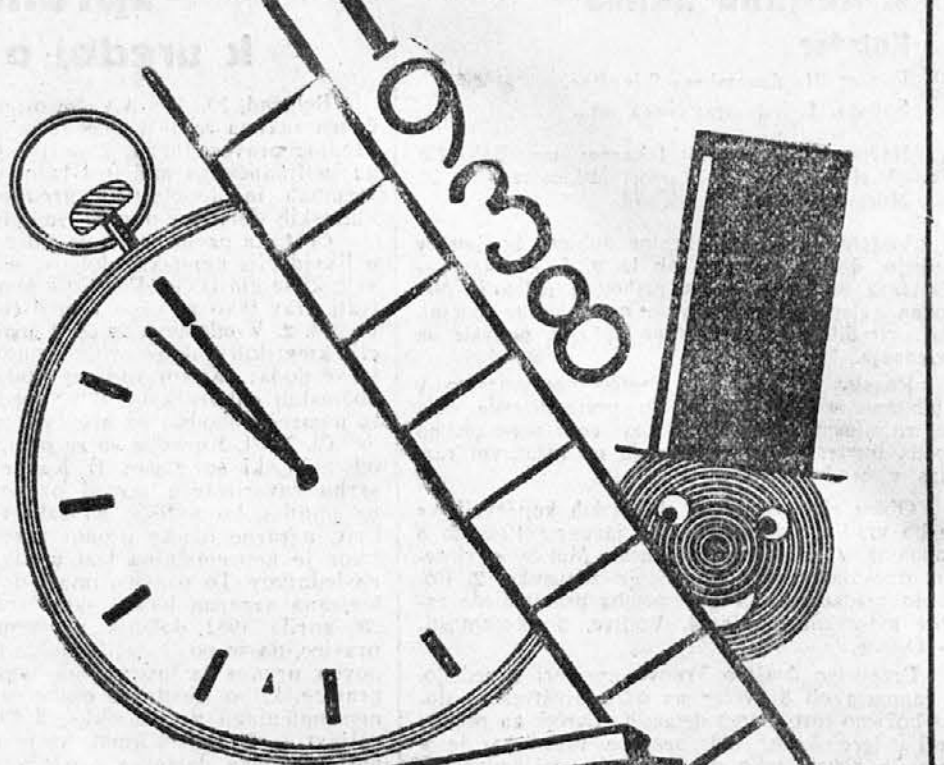

Elegantni damski čevljički iz finega laka s solidnim okrasom. Vaše noge bodo v teh čevljih izgledale dovršeno elegantno.

169:-

Naš ponos elegantni na rom šivani lakasti čevlji za gospode. Za ples k smokingu in fraku so najprikladnejši. Flina izdelava in soliden okras jamajo za njihovo eleganco.

SREČNO Novo LETO ŽELIMO

našim odjemalcem,
našim prijateljem,
našim dobaviteljem,
našim sotrudnikom.

Obljubljamo Vam da bomo
kako doslej, tako tudi v bodoče,
služili narodu in državi.

10:-

Fine nogavice iz flora v raznih vzorcih in barvah. Če kupite en par, pridete še po drugega, ker ste bili z njim zadovoljni.

29:-

Vsaka elegantna in praktična gospodinja pozna vrline naših nogavic »Princeza«, katere so tanke, trpežne in poceni.

Bata

M. Jacoby - R. Leigh:

Poročnik indijske brigade

84

Ženske so z otroki leze v čolne in na splave, toda komaj se je kateri posrečilo da se je privlekl čez rob, je že zavpila in se zgrudila v vodo. Zadel jo je indijska krogla katerih je vse na okoli kar brnelo.

Nastala je strašna zmeda.

Suristanci so drveli po bregovih in po vodi vse bližje in med potjo neprenehoma streljali. Sovražni vojaki so se zdaj vsipali tudi s tistega brežička, na katerem je polkovnik Campbell pri odhodu iz trdnjave videl Surata.

Angleži so bili obkoljeni na vseh straneh od premočnega sovražnika. Nihče ni več mislil na odpor, marveč samo, kako bi rešil ženske in otroke in odnesel zdravo glavo.

Campbell in Vickers sta bila zdaj brez moči. Gledati sta morala, kako padajo njuni vojaki in kako se število sovražnikov množi. Sredi streljanja in strahotnega kličanja na pomoč ni bilo moči ničesar zapovedati, pa bi nobeno povelje zdaj nikomur tudi ne koristilo.

Suristanci so prihajali vse bližje...

Večina angleških vojakov je obesila puške čez ramo, da bi lažje nosili ženske in otroke ter jih nalogali na čolne. Vojaki so padali pod indijskimi strelji kakor snopi.

Vickers je poskusil odriniti od kraja splav, ki je bil poln jokajočih žena in otrok.

Morda je tudi Elizabeta tu, je pomislil.

Videl je, kako poleg njega padajo ženske in otroci.

Ves obupan je pustil splav, da bi pomagal tistim ki so jih po vodi kosile indijske krogle.

Zrtev je bilo vedno več. Ponekod so kupi že štrleli iz plitve vode. Ranjenci, ki jim ni mogel nihče pomagati, so se dušili v valovih. Vespovod, po čolnih in splavih, je bilo polno krvavih trupel...

Število obupanih, ki so menili, da bodo ušli smrti, je bilo vse manjše.

Vickers je spet začel z očmi iskati Elizabeto, a je ni nikjer videl. Zmedene misli so mu začele begati po glavi:

»Morda je tudi ona mrtva?... Utonila?... Ali leži ranjena na čolnu?... Kje Campbell?...«

Suristanci so med divjim krikom prihajali vse bližje in streljali na žrtve, ki se niso mogle braniti.

Geoffrey je stal čez kolena v vodi. Roke so mu omahovale. V teh trenutkih strahu in groze sploh ni mogel več jasno misliti. Sonce je že silovito pripekalo in jemalo vid, voda pa, v kateri je stal, je bila od jutranjega hladu skoraj ledena.

Okoli njega so kar naprej padali vojaki in ženske. Ni mogel več misliti na to, da bi komu pomagal. Kadar je podal roko kaki ženski, ki je omahnila v vodo, je spet počilo nekaj strelcev, da se mu je mrtva izmuznila iz rok.

Nič ni vedel, ali je ves ta pekel trajal sekunde, minute ali ure dolgo...

Nihče bi mu ne mogel na to vprašanje odgovoriti. Čas se je ustavil in se spremenil v trenutek groze in smrti...

Kakor po čudežu je Vickers med vsem streljanjem ostal nepoškodovan. Nobena krogla ga ni oplazila, kakor da bi jim bilo zapovedano, naj se ga izogibljejo. Ni se bal ničesar, prav za prav tudi ničesar ni več čutil. Vse, kar se je godilo okoli njega, je bilo kakor sen, kakor strašna slika, ki je bila kljub vsej svoji grozotnosti neresnična. Samo strašen sen...

Pozabil je na vse okoli sebe, tudi na Elizabeto, za katero je prej že mislil, da je mrtva. Slišal je krike zadetih in javkanje žensk okoli sebe, toda ni se mogel zavedeti, da je vse to resnično in blizu: vse to so mu bile samo strašne slike iz nemirnih sanj...

Kakor stroj je začel šteti strele in čakal na tistega, ki bo zadel njega...

Tudi to ni trajalo preveč dolgo, zakaj streli so padali pre-naglo drug za drugim...

Poslušal je krike okoli sebe in skušal po njih prepoznati, ali je bil zadet vojak ali ženska ali otrok...

A čez malo časa so se vsi ti kriki strnili v en sam jok in vpitje iz obupa in strahu...

A še vedno je stal nepremično na svojem mestu.

Foto Warner Bros

Ženske so z otroki na rokah leze na čolne.